

instanties naar verwachting bekend zullen zijn met de technische complicaties en beperkingen die zijn verbonden aan de onderscheidene door hen beheerde gsm-netwerken. Aldus gezien, betekent dit dat Van de Ven een stellige, doch onjuiste mededeling heeft gedaan over een cruciaal onderwerp. Althans vormt deze gang van zaken een aanwijzing dat Van de Ven in elk geval op één essentieel punt een uitspraak heeft gedaan die zacht gezegd zeer voor discussie vatbaar is. Zoiets kan funest zijn voor de geloofwaardigheid van een deskundige.

Ik heb mij daarop voorgenomen de uitspraken van zowel Van den Heuvel als Van de Ven wat betreft doorslaggevende punten – voor zover dat binnen mijn bereik lag – telkens aan de hand van andere bronnen te toetsen op hun accuratesse c.q. juistheid. Het al genoemde verifiërende onderzoek van mijn kant strekte daartoe. Verificatie lijkt mij sowieso verstandig. Kritiekloos en voetstoots voor juist houden van de uitspraken van deskundigen, zulks naar gelang dat goed uitkomt, heeft weinig van doen met een wetenschappelijke methode, noch met goede rechtspraak.

Ir. B.H. van den Heuvel

De heer ir. B.H. van den Heuvel (hierna: Van den Heuvel) heeft mij benaderd bij brief van 16 oktober 2012. In die brief stelde hij nader onderzoek voor naar vermeende signaal-anomalieën in de Baybaşin-zaak, en meer in het bijzonder naar de “absolute stiltes” in geregistreerde telefoongesprekken. Hij meende die te herkennen als mogelijke interoperabiliteitsproblemen van de bij interceptie gebruikte apparatuur.

Van den Heuvel kende Van de Ven: sterker, het contact met Van de Ven was voor Van den Heuvel aanleiding om naar de Baybaşin-zaak te kijken. Van de Ven had op 1 oktober 2012 het contact tussen hen beiden aangehaald. Van den Heuvel stuitte daarbij naar zijn zeggen op berichten over “absolute stiltes”.^{63, 64} Hij heeft zijn interpretatie van dit verschijnsel met Van de Ven besproken. Van de Ven stond, zo

⁶³ De vermeende ‘absolute stilte’ die aanleiding was voor de analyse van Van den Heuvel is in het onderzoek overigens niet aangetroffen.

⁶⁴ De suggestie van Van den Heuvel raakte aan twee belangrijke kwesties binnen het onderzoek van de zaak, namelijk (1) een mogelijkheid om via een externe route (vervalste) data aan de tapkamer aan te bieden (zie de ‘externe scenario’s van manipulatie’ die in onderdeel 7 zullen worden besproken), en (2) de mogelijkheid dat taps waren geregistreerd van gesprekken die niet in Nederland waren gevoerd. Beide stellingen zijn door de aanvragers ook al eerder betrokken.